

หลังจากที่ฉันได้เขียนถึงในหลวง ร.๙ มีเสียงถามว่า แล้วในหลวง ร.๑๐ ละ

เขียนโดย ม.ล.ชาญโชติ ชมพูนุท

วันจันทร์ที่ 26 ตุลาคม 2020 เวลา 17:44 น. -

หลังจากที่ฉันได้เขียนถึงในหลวง ร.9 มีเสียงถามว่า แล้วในหลวง ร.10 ละ

ถ้าหากคุณได้อ่านตอนที่แล้ว ก็คงจะรู้ว่าบรรพบุรุษของฉันได้หนีร้อนมาพึ่งเย็น ไม่อย่างนั้นฉันก็คงจะไม่ได้เกิด หรือได้เกิด แต่ต้องเป็นชนกลุ่มน้อย ค่อยเข้าหาหลักหาญากินอยู่ในเมืองมะละแหม่ง

ดังนั้นฉันมองสถาบันโดยรวมด้วยความเคารพ และดีใจที่ได้เกิดมาอยู่บนแผ่นดินที่สงบร่มเย็น ฉันเกิดและแก่ในรัชสมัยของ ร.9 รู้สึกหัวใจพองโตเวลาไปเขย่งชะเง้อมองเวลารับเสด็จ เสียงเครื่องบินตาคอเวลาที่จะโกนว่าทรงพระเจริญ

แต่ฉันโตไม่ทันที่จะรู้จดจำในช่วงเวลาที่ ร.10 และพระองค์อื่นๆ ตามเสด็จไปในถิ่นทุรกันดาร จนกระทั่งได้มาค้นคว้าข้อมูลเพื่อทำรายการเกี่ยวกับพระราชวงศ์จักรี ถึงมีโอกาสดูเห็นรูปของท่านที่ตามเสด็จลุยป่าฝ่าดงไปพร้อม ร.9 ในสมัยก่อนนั้นแหละ ซึ่งช่วงนี้ก็มีหลายท่านได้นำรูปเหล่านั้นกลับมาแชร์ให้เห็นกันในโลกโซเชียลว่ามีทหารนายหนึ่งติดตามเสด็จไปพร้อม ร.9 แต่เราอาจไม่เคยสังเกตว่าเขาคือใคร

วันนี้ไปซื้อเสบียงเข้าบ้าน เป็นเงินหลายร้อย ระหว่างที่หยิบแบงค์พันขึ้นมาพลุกดูเล่นๆ ระหว่างรอคิว ที่ด้านหลังธนบัตรตรงมุมซ้ายขวาจะมีภาพเล็กๆ ด้านซ้ายเป็นรูปในหลวง ร.9 โนม้องคล้องมาหาหญิงสาวที่นั่งรอรับเสด็จ รูปนี้เป็นรูปที่เราได้เห็นคุ้นตากัน ส่วนด้านขวาของภาพ เป็นครั้งแรกที่ตั้งใจมอง จริ่งด้วยแะไม่เคยสังเกตเลยว่า นั่นคือ ร.10 นั่งทรงงานอยู่บนพื้น กำลังดูแผนที่แผ่นใหญ่

ฉันนึกย้อนไปถึงตอนที่ทำรายการเกี่ยวกับพระราชวงศ์ ทุกพระองค์ทรงงาน มากน้อยต่างกันไปตามความถนัด ร.10 ท่านเป็นทหาร เรื่องที่นึกขึ้นมาได้เป็นเรื่องราวก็คือ เรื่องที่ท่านเคยรับเสียงบ่าเสียงไล่กลับเหล่าทหาร เมื่อหลายสิบปีก่อน สมัยที่บ้านเรายังมีปัญหาการก่อการร้ายจากกลุ่มคอมมิวนิสต์

ได้เสด็จไปเยี่ยมเยียนตำรวจ ทหาร และอาสาสมัครในพื้นที่อันตราย ซึ่งจะมีฐานปฏิบัติการหลายแห่ง จะทรงเลือกพักแรมในฐานปฏิบัติการที่อันตรายกว่า

กลางคืนก็นอนในเต็นท์ บางทีก็ไม่มีผ้าห่ม บางครั้งก็คุยกับเจ้าหน้าที่อยู่ในกลุ่มบังเกอร์ทั้งคืน

เข้าต้นแต่มีด ยังไม่ได้ล้างหน้าก็ออกลาดตระเวน

มือเขย่งๆ อย่างขำจีท่าให้กับปลาร้า หรือไม่ก็อาหารกระป๋องเหมือนตำรวจทหารคนอื่นๆ ทรงบัญชาการรบด้วยพระองค์เอง

รบเองจริงไม่มีสแตนด์อิน จนผู้ก่อการร้ายแตกกระเจิงไป หนังสือพิมพ์ทุกฉบับสมัยนั้นพาดหัวข่าวฟ้าชายร่วมรบ

เมื่อชาวบ้านรู้ข่าวจึงร่วมด้วยช่วยกันจัดตั้งกองทัพบ้านต่อต้านภัยคอมมิวนิสต์

ภาพที่ “ทรงพระเท” มาก คือภาพที่ทรงวิ่งถือปืนอย่างกับพระเอกในหนัง เป็นภาพจากสมรภูมิบ้านหมากแข้ง ต.กกสะทอน อ.ด่านซ้าย จ.เลย เป็นหมู่บ้านเดียวในตอนนั้นที่ไม่เข้าร่วมกับกลุ่มคอมมิวนิสต์ จึงถูกโจมตีอย่างหนัก ร้อยเอกฟ้าชายทรงร่วมรบกับทหารจนปกป้องหมู่บ้านเอาไว้ได้ ต่อมามีการสร้างอุทยานเทิดพระเกียรติบ้านหมากแข้ง ปัจจุบันพื้นที่สีแดงหลายแห่งกลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวสวยงามและมีชื่อเสียง ผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์หลายคนวางปืนและกลายเป็นผู้ร่วมพัฒนาชาติไทย

เรื่องเหล่านี้ถ้าไม่เล่า เราลืม ฉันทอมรับว่าความผูกพันกับพระองค์ท่านนั้น มีน้อยกว่า ร.9 ซึ่งก็รู้จะเปรียบเทียบไปทำไม มันไม่อาจจะเปรียบเทียบกันได้ เพราะช่วงที่ท่านทรงงานหนักในวัยหนุ่มนั้น ฉันเกิดและโตไม่ทัน ท่านตามเสด็จและสานต่องานโครงการพระราชดำริของ ร.9 และทรงงานในพระราชดำริของท่านเอง พัฒนาค้นและพัฒนาชาติเหมือนกัน

หลายๆ เรื่อง ต้องหาอ่านเอาถึงจะได้รู้ ได้เห็นมุมน่ารักๆ ของท่าน อย่างเช่น เมื่อครั้งที่รถจี๊ปพระที่นั่ง พลซบสตรัทรถไม่ติด ขณะที่ประชาชนพากันมาเฝ้ารับเสด็จ ท่านเสด็จลงไปขึ้นรถด้วยพระองค์เองโดยมีทหารช่วย จนรถสตาร์ทติด มีรับสั่งว่า “รถจี๊ปทหารปืนใหญ่นี้ซื้อโรคจัง สตาร์ทไม่ติด ขยหน้าชาวบ้าน” หรือเมื่อทรงถ่อ

หลังจากที่ฉันได้เขียนถึงในหลวง ร.๙ มีเสียงถามว่า แล้วในหลวง ร.๑๐ ละ

เขียนโดย ม.ล.ชาญโชติ ชมพูนุท

วันจันทร์ที่ 26 ตุลาคม 2020 เวลา 17:44 น. -

ตรงเท่า ถลกกางเกง ลงไปลุยโคลนสาธิตการทำนา โดยไม่ได้ “ทรงเทียม” กับเจ้าหน้าที่ผู้จัดงานไว้ก่อน

คนสมัยก่อนเล่ากันว่า กรุงเทพฯ เจริญกว่าบ้านนอกก็จริง แต่คนบ้านนอกนั้นน่าอิจฉาตรงนี้แหละ ช่วงเวลานั้น ร.9 และพระบรมวงศานุวงศ์จะเสด็จเยี่ยมเยียนราษฎรและประทับแรมในต่างจังหวัด ทรงสร้างวังไว้ตามภูมิภาคต่างๆ และประทับคราวหนึ่งเป็นเวลานานๆ เพื่อทรงงานแก้ปัญหาซึ่งจะแตกต่างกันไปในแต่ละท้องถิ่น พสกนิกรในต่างจังหวัดจะมีโอกาสได้รับเสด็จใกล้ชิดกับทุกพระองค์มากกว่าในเมืองหลวง มีเรื่องเล่าในลักษณะคล้ายๆ กันนี้อีก ที่เมื่อได้อ่านหรือได้ยินได้ฟัง ก็อดยิ้มตามไม่ได้

ฉันคิดว่าฉันเกิดและโตในช่วงเวลาที่ฉัน “ไกล” จากท่าน แต่มันก็เคยมีหลายๆ ช่วงเวลาที่ท่าน “ใกล้” กับราษฎร เราคงยังจำภาพในงาน Bike For Mom ที่พระองค์ท่านทรงจักรยานพร้อมกับพระองค์มาและพระองค์หญิง นำขบวนจักรยานทูลสกลีขีจักรยานพร้อมกันมากที่สุดในโลก โลกโซเซียลพิมพ์คำซ้ำๆ กันว่า “ทรงพระนารัก”

มันอาจเป็นคำผิดๆ ถูกๆ ที่เราชาวบ้านใช้กันไม่ถูกหรอก แต่คำเดียวกันนี้ “ทรงพระนารัก” ถูกพิมพ์ซ้ำๆ กันอีกครั้งเมื่อวันที่ 23 ตุลาคมที่ผ่านมา ขณะที่ประชาชนเฝ้ารอรับเสด็จในหลวง ร.10 และพระราชินี เป็นอีกครั้งที่พระองค์ท่าน “ใกล้” ประชาชน แบบชนิดที่เรียกว่าไม่ต้องซื้อบัตรจับมือเหมือน BNK48 ด้วยซ้ำ เมื่อสถาบันยื่นพระหัตถ์ลงมา ฉันรู้สึกได้เลยว่า ฉันใกล้กับท่านแม้ว่าจะไม่ได้ไปเฝ้ารับเสด็จด้วย

ภาพที่พระราชินีทรงอุ้มเด็กน้อยน่ารักคนหนึ่ง และในหลวง ร.10 ประทับยืนยิ้มอยู่ข้างๆ ทำให้นึกถึงเรื่องที่ฉันได้อ่านว่ามีผู้ชายคนหนึ่งเล่าว่า บ้านเขาอยู่ต่างจังหวัด สมัยที่เขายังเด็กเคยไปรอรับเสด็จในหลวง ร.9 อยู่ข้างทางที่จะเสด็จผ่าน เมื่อในหลวงเสด็จมาถึง ร.10 เมื่อครั้งยังเป็นเจ้าฟ้าชายตามเสด็จในครั้งนั้นด้วย ได้ทรงอุ้มเขาขึ้นมา แล้วก้มลงไปถามแม่เขาที่นั่งอยู่ข้างขวาคือว่า “มารอกันนานไหม” ตอนนั้นเขาเพิ่ง 4 ขวบ ยังจำได้แค่หลายๆ แม่ของเขามาขยายให้ฟังทีหลัง และฉันแน่ใจว่านี่จะเป็นเรื่องเล่าประจำตระกูลของเขาไปอีกนานแสนนาน เช่นเดียวกับที่ท่านทรงตอบว่า ตรัสชมและชอบใจ ขยายหนุ่มที่ยืนเคียงขวาในหลวง ร.9 อยู่ท่ามกลางหมู่ผู้ชุมนุมประท้วง

ทั้งหมดนี้ฉันพูดในฐานะอีสานวาระแห่งพลัดถิ่น ที่ถ้าไม่มีพระเจ้าตาก ไม่มี ร.1 ไทยก็คงเป็นเมืองขึ้นของพม่า ถ้าไม่มี ร.3 เอาเรือสำเภาไปค้าขายกับฝรั่ง ไทยก็ไม่มีเงินถุงแดง เอาไปให้ ร.5 ไทยก็คงเป็นเมืองขึ้นฝรั่งเศส ถ้าไม่มี ร.9 ฝ่ายขุน และ ร.10 ฝ่ายบู๊ ไทยก็อาจจะกลายเป็นประเทศคอมมิวนิสต์

จึงช่วยไม่ได้ที่ขอเรียกร้องทั้ง 10 ข้อของผู้ชุมนุมนี้ ฉันจะมองเป็นการลิดรอนพระราชอำนาจและตักไปทุกข้อเลย เอ๊าก

ข้อ 1 ต้องมีกฎหมายปกป้องสถาบัน เพราะในขณะที่คุณฯ ทั้งหลายชูปบินินทา ใส่ร้ายป้ายสี สถาบันไม่เคยได้มาชี้แจง แก่ชาวอะไรเลย เอาให้แฟร์กับสถาบันหน่อย แล้วก็ ข้อ 2 ไม่รู้ว่าคุณฯ จะให้ยกเลิก ม.112 ทำไหม เพราะขนาดยังไม่ยกเลิก ทุกวันนี้คุณฯ ก็วิจารณ์ยับอยู่แล้ว ก็เห็นส่วนใหญ่ยังอยู่รอดปลอดภัยกันดี

ข้อ 3 กับข้อ 4 เรื่องทรัพย์สินและงบประมาณ ฉันก็คิดแบบโง่ๆ ตามประสาชาวบ้านนี่แหละว่า แผ่นดินนี้เป็นมรดกของสถาบัน คณะราษฎรเอาอะไรไปจาก ร.7 มั่งเอามาคืนมั่งหรือยังก็ไม่รู้ ฉันเกิดไม่ทัน ฉันไม่ใช่นักประวัติศาสตร์ ถ้าสถาบันจะใช้บอะไร ใช้อย่างไร ก็ไปเถอะ ฉันคิดว่าท่านมีสิทธิในฐานะเจ้าของแผ่นดิน ทุกวันนี้ฉันอยู่ในฐานะประชาชนผู้อาศัย ไม่รู้สิว่าสถาบันทำให้ฉันเดือดร้อน ให้ไปทวงเอากับนักการเมืองที่โกงๆ ไปแล้วก่อนหน้านี่แหละ

ข้อ 5 ส่วนราชการในพระองค์ หน่วยรักษาพระองค์ จะให้ย้ายไปไหน ชื่อก็บอกอยู่แล้วว่าต้องอยู่กับพระองค์ แล้วถึงจะย้ายไป ก็ต้องจ่ายเงินเดือนเขาอยู่ดีปะวะ แล้วอะไรคือองค์มนตรีไม่จำเป็น ภาษาบ้านๆ เขาเรียกที่ปรึกษา และมีไว้ทำงานแทนเวลาक्षัตริย์ไม่ว่าง

ข้อ 6 ข้อ 7 ยกเลิกการบริจาคนและรับบริจาคโดยเสด็จพระราชกุศล และไม่ให้กษัตริย์พูดเรื่องการเมือง นี่มันเผด็จการชัดๆ แล้วมาเรียกร้องประชาธิปไตยกันหาพระแสงของ้าวอะไรหรือคะ

ข้อ 8 ยกเลิกการเชิดชูสถาบันจนเกินงาม อันนี้เคยเขียนแล้ววันก่อน ไปหาอ่านย้อนหลังนะ ซีเกียจพิมพ์ เจ็บคอ คุณๆ คงอยากให้มีการชำระประวัติศาสตร์มั่วๆ ของคุณใส่ลงไปด้วย ประวัติศาสตร์ก็เหมือนงานวิจัย เขามีลำดับขั้นของความน่าเชื่อถือ ฉันอ่านเรื่องเล่าของคุณมาตั้งแต่เด็ก แล้วใช้สมอนน้อยๆ ของฉันตัดสินใจว่าฉันไม่เชื่อคุณ

หลังจากที่ฉันได้เขียนถึงในหลวง ร.๙ มีเสียงถามว่า แล้วในหลวง ร.๑๐ ล่ะ

เขียนโดย ม.ล.ชาญโชติ ชมพูนุท

วันจันทร์ที่ 26 ตุลาคม 2020 เวลา 17:44 น. -

ข้อ 9 สืบตามข้อเท็จจริงค่ะ เราใช้ข้อเท็จจริง เราไม่ใช่ข่าวลือ

ข้อ 10 นักกฎหมายเขาอธิบายกันโครมๆ แล้วว่า กษัตริย์ไม่ได้เซ็นรับรองรัฐประหาร แต่ต้องเซ็นนั่นนั่นเพราะเขาให้เกียรติในฐานะประมุขของประเทศ

สุดท้ายนี้ ฉันคิดว่าอีกฝ่ายก็คงแย้งกันทุกประเด็นเช่นกัน และอาจจะหาว่าฉันโหนงเงา โง่เงาโดนเสาร์ต่างอย แต่ฉันก็เป็นแค่มนุษย์ป่าโลกสวยธรรมดาๆ คนหนึ่งนี่แหละ

ฉันเขียนเรื่องกตัญญู ก็ว่าฉันนอกประเด็น ฉันเอาเรื่องเก่ามาเล่า ก็ว่าประวัติศาสตร์ท่องจำ ฉันก็ไปไม่เป็นแล้วเหมือนกัน เรื่องส่วนพระองค์ฉันไม่ขอพูดถึง ฉันทศพรและให้เกียรติสถาบัน และมันเป็นมารยาทพื้นฐานที่ไม่ควรพูดในที่สาธารณะ

ฉันเพิ่งได้ดูคลิปที่พวกคุณร่วมกันตะโกนหยาบคายที่ราชประสงค์ วินาทีที่คุณตะโกนคำนั้นออกมา ฉันคิดเป็นอื่นไปไม่ได้เลยนอกจากคุณต้องการล้มเจ้า ไม่ได้ต้องการปฏิรูปอย่างที่คุณอ้าง

สำหรับผู้ร่วมชุมนุมที่บอกว่าต้องการปฏิรูปเพราะหวังดีต่อสถาบัน และได้ยื่นคำนั้นเหมือนกับที่หุฉินได้นั้น ฉันไม่ตัดสินคุณหรอก คุณกลับไปคิดเอาเอง ว่าคุณทนอยู่ร่วมกับพวกเขาได้อย่างไร

วันนี้ฉันไม่มีป้ายไฟ ไม่ได้ไปร่วมตะโกน “ทรงพระเจริญ” หรือ “ในหลวงสู้ๆ” แล้วฉันก็ไม่เห็นด้วยกับคนรักสถาบันที่ร่างกายต้องการปะทะ ฉันทนทำได้แค่ใช้เวลาทั้งคืนเขียนเรื่องนี้ขึ้น เพราะฉันไม่อยากอยู่เฉยๆ

ฉันยอมรับในความคิดเห็นที่แตกต่างได้ ฉันมีเพื่อนและญาติที่คิดต่าง ฉันคิดว่ามิตรภาพนั้นสำคัญ พอๆ กับสุขุมวิท พหลโยธิน และเพชรเกษม

ฉันลบเพื่อนที่หยาบคายกับเจ้าไป 2 คน แล้วก็โดนลบเพื่อนไปบ้างเช่นกัน ก็คนไม่รู้ รู้แต่ว่าฉันได้เพื่อนเพิ่มมา 200 กว่าคน กำไรเห็นๆ แต่ก่อนจะกดรับเพื่อน ต้องเฝ้าดูแล้วดูอีกให้แน่ใจว่าปลอดภัย ฮีฮี

ก่อนนอนเข้านี้ ได้แต่หลับตา ภาวนาในใจ
หายใจเข้า พุด หายใจออก ดั่ง

นอนหลับฝันดี พรุ่งนี้ไม่มีทวิตลง

#ป๊อดแหละดูออก